

Dosarul nr. 2ra-717/17

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău – V. Burduh

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – D. Manole, I. Cotruță, A. Bostan

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către S.A „Apă - Canal Chișinău” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către S.A „ Apă - Canal Chișinău” împotriva lui Ion Boșco cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 18 decembrie 2015 S.A „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Boșco cu privire la încasarea sumei de 45 571, 24 lei, cu titlu de datorie și cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 1 367, 14 lei (f.d.4).

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că în baza contractului/contului personal nr. 1300340 a furnizat lui Ion Boșco servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate. Ion Boșco nu achita în termen serviciile prestate, astfel în perioada august 2014 - martie 2015 s-a format o datorie în sumă de 45 571,24 lei. În scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară la 18 iunie 2015 în adresa lui Ion Boșco a fost expediată reclamația nr.11.5-08/87, care a rămas fără răspuns. În cadrul ședinței de judecată reclamanta și-a concretizat pretențiile, indicând că suma de 45 571,24 lei constituie volumul de apă consumat fraudulos de către Ion Boșco prin

conectare neautorizată la apeduct cât și prin utilizarea echipamentului de măsurare defect.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 11 mai 2016 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către S.A „Apă –Canal Chișinău” (f.d. 71, 78-81).

S-a încasat de la Ion Boșco în beneficiul S.A „Apă - Canal Chișinău” suma de 741,52 lei, cu titlu de datorie pentru serviciile de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate pentru perioada 26 februarie 2015 – 23 martie 2015, cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei, în total suma de 1 011,52 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, S.A „Apă - Canal Chișinău ” a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 11 mai 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 83-84, 95-98).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de S.A „Apă - Canal Chișinău”, cu menținerea hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 11 mai 2016 (f.d. 118, 119 – 128).

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat, că obligația lui Ion Boșco de a plăti consumul calculat de SA „Apă - Canal Chișinău” survine doar în cazul în care furnizorul va dovedi prin probe pertinente și admisibile în temeiul art. 121 și art.122 CPC că intimatul a admis încălcarea imputată, în cazul dat conectarea neautorizată la rețeaua de furnizare a apei. SA „Apă - Canal Chișinău” nu a prezentat careva înscrisuri, care ar dovedi cert și fără dubii că faptele descrise în actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 21 august 2014 corespunde realității. Mai mult ca atât, actul dat este un act unilateral, fiind semnat doar de reprezentantul SA „Apă - Canal Chișinău” și nu poate fi admis în calitate de probă. Astfel actul dat nu poate fi imputat lui Ion Boșco și , respectiv, nu generează careva obligații.

La 13 februarie 2017 S.A „Apă - Canal Chișinău”a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral (f.d. 133-136).

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

La 07 aprilie 2017 avocatul Diana Dulgheru, în interesele lui Ion Boșco a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și încasarea în beneficiul lui Ion Boșco a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea acțiunii în mărime de 1000 lei (f.d.143-145)

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 noiembrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 08 noiembrie 2016. Potrivit copiei scrisorii anexate la dosar SA „Apă - Canal Chișinău” la 19 decembrie 2016 a recepționat decizia din 01 noiembrie 2016 (f.d.137).

În aceste circumstanțe recursul depus la data de 13 februarie 2017 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SA „Apă - Canal Chișinău” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că SA „Apă - Canal Chișinău” indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SA „Apă - Canal Chișinău” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Apă - Canal Chișinău” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Apă - Canal Chișinău” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 în pricina civilă la acțiunea depusă de S.A „ Apă - Canal Chișinău” împotriva lui Ion Boșco cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului , judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas